

Juguet en un acte
original
de

LES PAGES DE LA TRONNADA

1011

Domingo Font.

1876

209
Sergent Major

ANDREW A. ...

DR. ...

221 ...

Dominio Fort.

1852

DES PRES DE LA TRONADA.

juguet comich en un acte
català y en vers, original

de

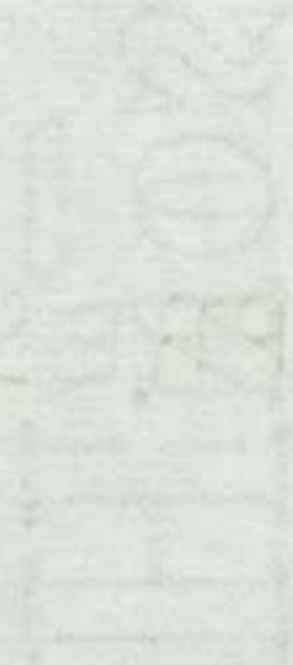
Domingo Font.

=

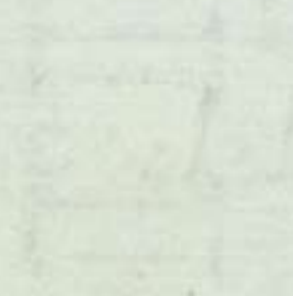
Vilanova y Geltrú

1876.

DES PAYS DE LA TABARADA

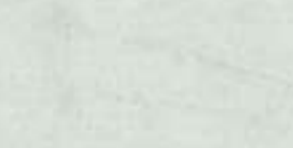
Les pays de la Tabarada
sont situés en l'ouest de

de la mer du Nord

de la mer du Nord

1871

Personas.

Rita.	1 ^{ra} .	Mayorga.
Dolores.	"	Corretjer.
Jil.	1 ^{ra} .	Font.
Vallverdú.	"	Fargas.
Serafi.	"	Rosset.
Perico.	"	Dorrolleras.
Pepet.	"	Modó.

La escena en Barcelona.

Epoca actual.

Perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

perdona

Acte únic

=

Sala decent foro dos portas.
 la de la dreta es la de entrada
 la esquerra interior de la casa.
 A la dreta en primer terme
 una altre porta que s'obra cap a
 la escena. a la esquerra balcó.
 una calaixera segon terme esquerra
 sobre un mirall y retratos de
 targeta sofà cadivas - tauleta ro-
 dona al centro etc.

=

Escena 1^a

Rita.

Ort. Ja ho tenim tot arreglat.

Ara sortiré a compra..

Y que fare per dinà?

Això es per mi 'l mes pesat.

tot, los dias escudella...

pero avuy que som divendres,

portaré monjetas tendres

y al detrás una costella.

perque... los dos desperes

son picots de molt bon cor.
 sols puguin parlar d'amor
 no's recordau del deuenir.

Del amor! avuy fa'ls anys
 que va marxar 'n Bergalló.

tant que l'estimaba yo --
 - Hi ha aquets genis tant estranys
 parlantli del carament
 va dirme. Rita, no goxo --
 perquè -- vamus, no dispoxo
 de res, .. en aquet moment --
 pero ja que'l tio ha escrit
 que vagi a Cuba, ho admeto,
 y alli treballar prometo

seus descansas dia y nit.

Si m' esperas, tornare
cuant tinguí barrant, dinèi.
- y vaig dirli, si, noy, ves!

que ab molt gust esperarè.

; Me seràs ingrata? No.

confia ab lo meu amor,

y plorant vaig darli'l cor
brodat ab un mocadò.

Pero tres anys han passat
y ni un mot tant sols ha escrit.
primer sentia requit,
pero al fi l' he olvidat.

olvidarlo! parlaré
 tal com sento, si ell tornaba
 al moment a tots deixaba.
 Com qui ha citat l'amor primè!

(transició)

Tu fi, vagi al botaban
 y tu, Rita, cap a plassa.

Si de picots ne t'uch massa!
 pero el Pep es molt galan.

Escena 2ª

Rita Terafi.

(à la porta. molt
 = canyechano.)

Ser. Riteta!

Rit. Adios, Serafi!

(ya tenim orga); que vols?

Ser. Veurai, ara que etem sol,
del teu llavi vull un si.

(se la mira rient.)

Ri. Farnaca!

(també quasona,

Ser. Veu? ja m' moteles.

Rit. Esclà, home, si et tant crach!

Permpre ab lo mateis nyich! nyach!
que no comprens que m' marejas?

Ser. ¿ perque?

Nit. Be que ho sabo prou.

Ser. No m trobas quapo?

Nit. Tat cual.

Ser. Soch molt bon mosso.

Nit. (Animal!)

Ser. Y ave tinch un traje nou
per cuant me donquis un si!

Nit. No crech que l'extreuis pas.

Ser. Vols di que me'l negaràs?

Nit. No t molestis Serafi.

No ignoras que fa molt poch
lo pi de dalt vas lloga,

hi crech que no hi deus menja
ni de nit hi dorms tampoch.

Set anys feya que no t veyo,

De cuant fent de peupate
venias a ca' l' forni.

Y a fe que ja mort te creya.

Ser. t'ne demanant relacions.--

mirantsele fit a fit

y fent nintja rialla

perque jo vinch ab bon fi.

Out Pero ja sabs que t'vaig di
que tinch altres proporcions.

Ser tant mateix?

Out Abans que tu
de dret li toca al gilet.

pero tampoch ni ho permet
lo meu promier Vallverdú.

Y com qui ell me correspon

ab un carinyo tant gran
nos casem al mes entrant.

Ser. Bonch comensa a avansa son.

Ri. que dius?

Ser. que t porta enganyada.

Ri. que sabs tu?

Ser. quin estornell!

Rit. Si ja ni ha promies l'auell.

(ell viu)

Si la te nitj contractada:
y veigas si te fallera
per casarse tot seguit,
qui alii s mirava un gran llit
cadiran y calaixera
alla al carré de la palla.

Seu tambè no miro jo.

Out.

; Pinyolet!

Seu. Còy! que hi beus ben bi à galet!

Out. Valverdiu no es cap caualla.

Es un subjecte trasta allà.

Seu Donchs fes que no arribi allí.

Out Ab ton etern insisti

cregas que m' fas enfada.

Com amich, t' estimari

aiçò sempre t' no t'inch dit,

pero lo qui es per marit---

- vaig per monyetar.

(rialla y senvà)

Seu.

De, De.

=

Escena 3^a

Serafi

Per per marit no in vols: m'agrada!
 tampoch per casarme vinci,
 y apesar ten crech que t tuchi
 ab un pany y clau tancada.
 Me ten dos que t fan la aleta
 y en cap d'ells t casaran.
 - Jo lo segueixo pas per pas
 pero no lo vull comprometra.
 Imaginar-se no s pot
 la dita il goig que li guardo,
 y sobrament lo retardado
 per presentar-li il picot.

Si avuy ve, quina bromassa
farè ab los dos despesis.

me sembla que en tot lo mes
no s'acabau la carbassa.

Escena 2^a

Serafi Pepet.

(ab maleta)

Pep. Serafi...

(A mitja veu)

Ser. Pepet!

Pep. Apreteta!

Ser. Carrau! que guapo t'has fet!
macatpo! ves quin desfet,
quant te vegi la Riteta!

Pep. Athout es?

Ser. Atra ha sortit.

Pep. Pensa ab mi?

Ser. fins somiant.

Pep. Tu li has dit?

Ser. No corria tant

y calma un poch ton neguit.

Pep. tres anys que no la veig.

Ser.

Be.

Pep. Y vols que mi esperli?

Ser.

Si:

primi hem de riure.

Pep.

D'aquí?

Ser.

Puja que t'ho explicarè.

Escena 5^a

Vallverdiu foro dreta.

quida un moment la
escena sola entra vall-
verdiu y tanca la porta.

Vall. Quina cosa mes semblant!
vaya un suto ni' ha donat,
per pò no s' pot se casat!
Si fins etich tremolant!
pero aquell parla de fora
y aquella ven d'espinguet,
M' hi jugaria un llunquet
qui es de la meua senyora.
Viudrà en burca meua. ca!

no vindria a Barcelona
 quant ella m' venia a Gerona.
 ab tot tindr que vigila.
 Aquí no m' coneix ningú,
 vull dir, per Ricardo Pigas,
 per tot, los amichs y amigas
 me dich: Pepet Vallverdú.
 Ja m' sembla que l' he entesa
 perquè no m' vingui al darrera.

(i assenta)

y per cert que sent soltera
 era 'l mirall de Manresa.
 Pensilla, quieta, modesta,
 Cuari bé que may parlaba-
 y 'l vestit, no se 'l cambiaba

sino un dia de gran festa.

Abre - Deu meu, quin embull!
trajer nous: y per tot dia

vinga a la peluqueria

y anyaditi fins aquí als ulls.

y aquest gasto... no repara

qu'è ni in posa ab un apuro.

Si quanyés ella algun duro

bròdant, o plauxant... eucara.

D'altre part ja la voldria...

perque es jove, molt bufona,

y en tot, es la meva dona...

Out. Senyò Vallverdú, bon dia.

(abb lo citell y un lluyret
à la mà.)

Escena 6^a

Rita Vallverdu.

(arruutat)

Vall. Ah! Rita, qui ve?

Rit Ningü.

Vall. Donchs perque l'enyó --- m'apuras

Rit ay! ay! potsi t'afiguras
qui a tot hora't diré tu.

Vall. Pero Rita --

Rit. fugi d'aquí.

que se jo si tu estar sol?

la mar com me, te mes vol.

Vall. ; perque ho dius?

Rit t'ho truch de di.

Alhi 'l papa m' va renyà.

Vall. I donchs perque 'l papa-moscar?

Rit. Perque etabam a lai foscar
allà a l'eipida.

Vall.

Ba! bà!

Rit. No t'ho prenguin pas per riure.

Vall. Veu, ara veig comprenent
lo que m'ha dit molta gent.

Rit. Qui han dit!

Vall.

qui aqui no's pot viure.

que per tu val un tresor

l'etar de pupilo aqui.

pero 'l vell no's pot supri

y aipò t'quitarà la sort.

Rit. Be, no u parlem Vallverdú,

Vall.

No fos cas qui ave vingui —
 Ja sabs que t vull ab eccès;
 que jo sufrirè per tu
 las sevas impertinencias,
 pero... que... tocant à amor...
 dede epigi del teu cor...

Ril.

No in vingui ab exigencias.
 L' amor que jo t triu es gran
 y de dirho no ni amago;
 Si tu ni estimas, te pago
 del modo que in vas pagant
 per pò no t crech ab ralisó
 que descuentos vagis fent,
 fins passat aquell moment
 que us donguin la absolució

(feut una creu)

Vall. Rita! no in signis migrata!
per tu in perdre.

Rit. No no vull pas!

te un llunquet.

Vall. Y in donaràs?

Rit. Esclà, home, l'pocolata.

(mutis foro esquerra)

Vall Mireus: ni un barco blindat
pot resinti tants disparos.
Es un d'aquells casos rars---
Pi sabis que och carat.

(mutis foro esquerra)

Al desaparèixer ell
entre fil corrent, tan-
ca la porta y i queda

Escena 7^a

Gil.

gil. Si m' descuido! Pobre gil!
no puyau.

(respirant)

Estich salvat.

Vaya un surto mes granat!
obquet si que val per nil!
Y encara diu matrimoni--
ves si estaba bé soltè.
Jo n' trich la culpa, està bé.
- Si no us tantes lo dimoni.
Sols ab l' reverencia contant

ni li caro y... la vaig fe' bona!
pero allo no sembla dona,
es un aderesio audant.
Coupa, querra, jesperuda,
sense dents, bigoti llavels,
lo nar li fa com un arch,
gravada, negra, morruda,
ven d'anech, sense pertanyas,
yen fi, pera completa,
un ull que tenia sa
lo te ple de telaranyas
pero jo no puch comprendre
com es qui ha baixat de Vich...
- potsi la tia Rosich
ha vingut a veure l'jendre...
y per darli una alegria

a la pobreta esquerrada,
ni ha armat una engallinada.

Escena 7^a

Gil y Vallverdu.

Vall. Adios, Gil.

Gil. Hola! bon dia!

Vall. Molt prompte veig qui has tornat.

Gil. Es... lo mal de cor que m' mata.

Vall. Ara jo me prei pocolata.

Gil. Jo abans ja habia emorsat.

pero aixo que surty de dia
fent com fa tanta calor,

t' agafa una pataga! -

Vall. Ab aixo 't faig companyia.

gilet ; ha tret lo

mocadò y tot ventantse

i parreja, Vallverdu

l' segueix.

Si surts trobas impedit, -

Ji. Y tot te dona congoupa. -

Val. Abans he vist una coipa -

Jil. (Pudevant!) Per pò a la nit -

- a propòsit, noy: -, que bè!

(procurant distreurel)

ahi, al tivoli, al meu costat,

quin filet mes ben filat!

una mauresana. -

(aprovechant.)

Vall.

Que?

(exclamat)

Y vas parlarli? (si fos?)

Jil.

Veyent una forastera
tant guaypeta y sandunguera,
'qui n' jove no li fa l'os.'
'y... noy, que sab tallá fi!
quin parlar! com ella sola.
ay Lola!

Vall

Com! se diu Lola?

Jil

Atixis ella m' ho va di

Vall

(si no enganya may lo cor.)

Ji.

que la concipes?

(Veyent l'efecte que causa
a Vall. lo parlar de' la
Lola.)

Vall.

Barbant.

Una volta, sabo? viatjant,
tambi li vaig fe l' amor-

Ji. Donchs segiu qui avoy vindrà

Vall. obqui?

Ji. A qui.

Vall. (L' hem feta bona!)

Ji. Hem baixat a Barcelona
tant solament per busca
a un parent qui es enjinyè.

Vall. Ricardo Pigas?

Jil.

Vritat.

Vall. fa poch dias qui ha marxat.

Jil. Cap alont?

Vall. Al estranjer

Jil. Donchs mira, parlant de tu,
vaig dirli, vingui de dias

preguntti pe'l Vallverdiu
qui es un picot molt com cal
també enjinyé

Vall. (by) la mare!

Jil. Veyam si mi ho embullas ara.
te de ser meva....

Vall. (Animal!)

Ji (si sabes los meus corcons
perque la dona no'm peiqui.)

Vall. (abus la cosa no i engresqui
truch de pendre precaucions.)
Si venen, dius qui he sortit;
me'n vaig a escriure un poquet.

Ji Això es fe' un pape molt fret.

Vall. Com que ja habiam venyit.

Dolors diu. Mil gracias.
Los dos. (Ella!)

al sentir la ven de dona
los dos quedan sense saber
que fan, Vallverdiu entra
al cuento dreta y tanca
la porta, Gil. per últim
s' envotlla en la cortina
del balcó.

Vall Ma, bà.

buscarem una sortida.

(trucan a la porta)

Gil. Ara si que l'hem fregida.
Aqui m' envotllo.

(en la cortina)

Rita

Ja và!

245

sortint de la esquerra
va a obrir y surt Do-
lores.

Escena 8^a

Dits encorridits. Rita y Lola.

Rit. Dolores!

(molta alegria.)

Lo. Riteta! hi! ...

ay... quin salt mi ha dat lo cor.

Rit. D' hont has vingut?

Lol. De Mauresa.

y l. didot?

Rit. A donà il tou..

Lol. Rita bo?

Rit. trempat com sempre,

cuant te vegi tindrà un goig!

Lol. Pobre dido! no l' he vut
fá mes de set anys.

Rit.

Oh! prou!

Lol. Oh! escolta, teuu despesas.

Rit. Lo t' dirè, -- tant com ayo --

preneu algu à pupilatje
perqui com i ha pujat tot,
y l' pare, no te l' empleo

com abans, qui era auidado
de catorre confrarias

germandats y pios-monts. --

y com qui aqui à Barcelona
te ten d' acostumà à tot,

y la gent, rabs? no murmura

com ab altres poblacions,
 vaig di al pare, si in vol creure
 ja que in sobra bastant lloch
 posi un anunci al diari
 que i admetan dos senyors
 per tota assistencia, etcetra,
 y aipi i entera tot hom:
 y tenim dos galans joves
 que son la bondat del mon.

L. Lo qui es al Gil ja l'coneix.

Gi. (Ja i recorda de mi, bo!)

Lo obli us varem troba al tivoli,
 mare de Deu, qui es gracio
 quina passio mei volcanica
 quin modo de tira flors.

Vall.

que te la porte oberta
de manera que 'l publicu
lo pugni veure.

(Lo vull pesca y si m descuido
potse 'l pescat serè jò.)

Rit. Mireu, no me'n se aveni!

(abrazantse)

Lol. Qui ets casada?

Rit.

Lucara no.

pero si 'l picot cunpleix,
ho serè dintre molt poch.

Lo. ; ¿...qui es?

oh! un galan mossò

Ji. (Just, alabal.)

Rit

Mer bufò!

aqui trinch lo seu retrato.

mira, t'agrada?

Vall.

(Horror!)

Lol

(Li ell!) Com se diu?

Rit.

Pepet.

Lol.

Pillo! ay!

Rit.

Lola!

(Desmayantse)

Vall.

(Ya li som!)

Rit.

S'ha desmayat d'alegria,
Vaig per vinagre.

Ji.

(foro esquierro)
; fonoll!

(vegentla y sortint)

al menos li fare vent.

Vall.

(vegent que lo Ritó es forca-
rent.)

Per fer vent ja in basto jo.

(traientre l'un a l'altre.)

Ji. Ella es la meva picota.

Vall. Donchs es la meva — teus sort!..)

(veient a Rita i encondic
altre volta al crants)

Ji. Baya ni que fossim moros,
totar la vol per ell sol.

(Rita ho veigut ab lo
viuagre)

Rit. Voste aqui?

Ji. que passa, Rita?

(disimulant)

qui es un cubriment de cor?

Rit. Ah! no ho se; porto viuagre,
m' agafat un tremoli.

Jil. Wo i apuri, soch nütj metje,
à veure si te be 'l pols.

(Si pogués quedarme ab ella -
aprofitem la ocasió)

(pulsoantle)

Atquet desmay es flebitich
toqui 'l front.. quina mo'

Ort

Donchs que falta?

Ji.

Porti eter,

succe candi... un poch de rom...
vagi a cà l'apotecari
qui ells ja ho saben lo qui es bo.

Cena 9.

Lola Gil. Vallverdú (al mato,

=

gil. Doloretas! la pobreta,
petri ab vinagre, qui sab.

Vall.

vehent que la Rita es
fora

No t molestis deiy la picra,
jo ni etich acostumat.

gil. fuig, home, li fas calò.

Vall. tu ai mi in fas nosa.

gil.

Com?

Lola.

, ay!

Vall (Teus la sort, no vull que'm vegi.)

gi. Hombre, no faltaba mas!

Lol. (Ingrat! ingratt!) y la Rita?

gi. Ha sortit, ja tornara.

Lo. E vorte, gil?

(figura que fins avo no i hi
ha ficat.)

Ji.

Pi senyora

Lol.

Y per mi i ha molestat. ---

Oh Gil, socu molt desgraciada!

Ji.

hossequis, fora plorar.

ficin ab mi, hermosa Lola.

jo vull calma i'l seu afany.

Pi alimenta la passio

que mon accent ha infiltrat

en lo bell cim del carinyo

qui alu a la nit demostra ---

prompte l'espera la ditpa

perque i'l seu cor pun y arrant

aqui pot viure intachable

per tota la eternitat.

Vall. (Crispó in falta, que li pinti
la rigonya al men devant.)

Gil. Lolita casta y hermosa,
pura fló-y... angelical...
balsam...

Lol.

Gil....

Gi.

de finas perlas,

Astre llustrat y brillant...

¿no es verdad...? (Vull fe'l tenorio
y no se com comensa.)

Vall.

Lo qui es jo no aguanto mes,
faig com qui truca, Mal llamp!

(Va sortit y i pre-
sente serafi. y ell re-
trocedeix)

Escena 10.

(Diti, Serafi (mudat)

Sen. Que i pot passa?

Lol. Ah, un home,
si m ven aqui, que dirà?

(i oculta al balcó)

Ji. Pero escolti Doloretas!

Sen. ; que destorbo? vinch mudat.

(veient que no es la Rita
segueix tot tranquil)

Ji. Si sabis los manaments

Sen. L'ouge no destorbarai?

' Si jo vinch per la Riteta.

Miri, fumo de nitj'ral.

mes ab tot si li faig nosa -
pero voste es mon company.

g. (De segun que de mes sabis
n'hi ha a' sau Boy de tancats)

Sev. Voste te'l numero dos;
jo tinc lo tres, veritat;
pero tots, tots han de caure
perque jo surti triumfant.
- Ven aquest vertit? l'estreno.
també m'he fet afeità..
y sense fer cap disparo
avuy donarè l'assalt.
Lo he sigut molt borranyero.
no se si parlo prou clà,
'no pensi per garrotadas
perque sempre venen mal.

Borranquero de fer bromas,
caragoladas, dinars,
alli, techs a la espanyola.
vostè un comyrent?

Ji. Vol callà!
vostè es guerrero de cuina.

Ser. Ecce-homo! ho ha encertat.
jo tinc duros, pero duros,
res de paper del estat,
y a la Brita avuy m' emporto
a dalt d' un carro triunfal
sols per veure a vostè dos
que i quedau gratantse'l nas.

Jil. (jo l' tenia per mitj pinyole
pero es boig arrematat.)

Ser.

(Entre tant sabré qu'es
la qui al balio i' na ficat.)

Lo, Don Serafi--y--etcetra,

Rival--y colateral,

aijin que canti victoria

y ella i' acosti plorant.

Diré: Ya no veus lo que t' deya!

Ya no veus lo que t' ha passat!

Ya no veus si valio tenia!

Ya no veus si surto triumfant!

Ya no veus! y puch di que guanyo
per sufragi universal.

Jil.

No cridi que'm detimpema.

Ser.

Hi etich tant fet à crida---

(ab calma)

De màrrech eva drapsaire

després peipate' ambulant
y sent peipate', -- calculi
si m vaig esgargamella'.

Després vaig treure la grossa
de la Rifa de Nadal.

Després. . no, lo de després
per ara m'ho dech callar.

Conque, ja sab qui rock jo,
mani, sense molestar. . .

y quant sigui aqui la Rita
fassi un erit, jo seré dalt.

gil. (Si no tens altre candela
per anà al llit.) Molt be età.

(Serafi m'va.)

Atquet tipo ja m'atipa,

y si tant me ve à enripà
serà facil que l'atipi
ab un bon tip d'estofat.

Llucena. 11.

Jil. Dolores Rita ab medicina
Vallverdi al quarto.

Dol. Ay, Jil, estich sofocada

Jil. Calmis, ja's (mit del baloi)
trobarà bè.

Out.

(sortint)

Aqui està la medicina.

ja estar nullo? Gracia a deu!

Dol. Jilet, donguim un podi d'aigua,
; vol fe'l favor?

Jil.

Al moment.

Dol.

L'he fet sortir, sols per dirte
qui aquest tunc de promes
merceip que li arrenqui 'ls ulls.

Out

que 'l coneixes?

Dol.

Si 'l coneix!

fà dos anys que hi soc casada.

Lit.

Lo seu marit! ah!

Jil.

(venint ab un vas d'aigua)

que te?

Dol.

S'ha demayat! corri, corri,

Jil.

ebipó es contagi, Pepet!

mut que la teva promesa.

Dol.

qui es allí? ja 'l trobarei.

và y al ficar-se al cuato
mut vallverdi li dona
un cunyey y la fa

entrar y la tanca dintre
y ell se'n va pe'l foro.

Vall. Bueno, quedat a la gabia.
abur, ja no m veureu més.

Gil.

(Cregüt que ho fa per
deixa a la Rita)

Quin amor! y així la deixas?
així es teni'l cor de gel.

Rit. Casat! casat! gran infame!

Ja. (Horror! estich descobert.)

qui li ha dit?

(cregut que parla per ell)
La seva esposa.

Rit

Ji. que l'ha vist?

Rit.

Abre mateix.

Gil. Mal com un llamp no la mata!

Rit. Pobreta noya, perquè?
tant bufona! —

Gil. ¿Com bufona?

Rit. Tant modesta, tant decent
y enganyarla d'aquet modo.

Creguim, Gil, que no ho mereix.

Gil. (Respiro.)

(veient qui ella se l mira
ab bon ulls.)

De, de qui parla?

Rit. De la dona de'n Pepet.

Gil. Com, Vallverdui?...

Rit. Es marit
de la Dolores.

Gil. (Recrem!)

Dol. Obrim qui ara estich tançada.

Gi. (Tambè estaba carat ell!)

(Rita ho obeit)

Dol. Alunt es aquest gran tunante?

Rit. Ha sortit cap al carrè.

Dol. beiny a la porta hi ha l'oncle,
pobre d'ell! Narta després.

Escena 12.

Gil - Rita,

-

Rit. Que mereix un home així?

Gil. Mereix, sí - la cosa es clara...

mereix... mereix - perquè al fi -

Rit. que jo li escupi a la cara.

Gi. Tant! així li anaba a di.

quinar bromar.

Rit.

Molt perada!

Gil.

Be, perdónil, que hi farà?

passa aipo tantar vegada...
 Ori. Ah! no m tornava a passa,
 aquestas quedan grabadas.
 - y una sab? se compromet,
 y a voltar... una persona
 deis al qui estima...

Gil.

Mal fet.

per mi la dona que i dona,
 deu di l que sent ben clà y net.

Ori.

Cucara diu honerots!
 que u mereixen de barto!

Gil.

Oriteta, parla per tots?

Ori.

no, gilet, per votè no.

Aquestos mal casadots!

per votè? prompte i coneix
 quant un va per mala fe

Ji. Jo sempre dich lo mateix
Dit. Voti e un decent soltè.

Ji. (Com lo pover.) Un ja hi veig...

Dit. Y estimant...—

Jd. Acabaràs!
Donam lo si! desseguit!

Dit. Ya in diu tu?

Jd. Es mes del car.

Dit. Y tu, per nullè in trièdras?...

Ji. Quant jo sigui'l teu marit.

(abbrassantla)

Allavors seràs al cel!

perque un cop ab tu casat
serè mes dolç que la mel,
y sempre, tot mon anhel

serà viure al teu costat
dit. Aniréu als toros.

Ba!

Jil.

dit. Y ai festas majors?

Jil.

També

dit.

Y a Montserrat!

Jil

Vols ballà

(no sabent qui di)

J. que no sabs de ballà?

dit.

No molt.

Ji.

te'n ensenyaré.

Llucena 103.

Dit, Perico.

(obd des capon)

Per:

Si, home, si.

(dum)

Orit. Lo pare!

Gil. Odo!

Orit. No li dignis res per ara.

Gi. Com vulguis, s'ja marxa aipò.

Per. Avuy faig festa major.

com si poulis al de
foro. y entra content

Deu vos guard.

Orit. Que porta, pare?

Per. Dos capous.

Orit. Ah, ay! perque?

Per. M'han tornat l'empleo

Orit. Si?

Gil. Me'n alegro.

Per. Jo també.

Veuràs com me portaré.

(a ella)

alsa, verlos á rusti.

ort (que t quedas?)

Ji. Ya vindri allà)

ort. (t' espero.) (anansa)

Jil. Molt be, Perico.

Per. Ose no tenim de celebra.

Ji. Donchs que na citat?

Per. oli. ja veurà--

com que jo may m' embolico---
vull di, que no m' fico en rën,
pero citant desempleat,
a tot hom he compromès
perque la junta m' votés
ab tota legalitat.

Al president, com a cap

vaig donarli una cinquena,
als vocals vinga el seu nap,
y com qui entre ells no se sap
m' ha votat la junta plena.
Ei di, donchs....

Gil

Per.

Ves qui no defensa
cuant la junta ab mi fa daura?
Els no fan cas del que's llessa,
y donantlos recompensa...
m' asseguran la pitansa.

(tot molt accionat)

Ajupò es sol per demostrá
dels meus ardit, un compendi
y ave, per eternisa
l'empleo, lo fare firmá

per mi, un modus vivendi.

la quitilla aquesta es au-
gadida al copiarla.

Ji. Carreu! qui esten esquilat!

Per. D'algo m'ha d'haver servit
l'estar tant temps empleat.
pero ab tot legalitat!

Ji. Aipi no fan los de Madrid.

(en un foro esquerre)

Peri. Aquet picot te talent.
si no fos l'altre tabola
qui ab ella es tant consequent
sens pensar ni un sol moment
los feya beia l'etola.

Escena II.

Perico, Vallverdú.

Vall. Lo vell sol.

Per. Hola, Pepet.

Hi hà grans noves: vna aqui.

Vall. De, dispensiu, sab, son cosas.

Per. Alegrat, no estiguistrit.

la semana entrant caseros.

Vall. (tot no ignora, ves, li dich.)

La vritat, amich Perico,

ja se que l' tuch d' afligi,

pero no puch demorarho,

li tuch d' obrir lo meu pit.

ja fa temps que son casats.

Per Casats? y ni no diu aixi?

Casats los dos y callaban?

Vall Pero escolti...

Per. fugi d' aqui!

No parlis, tanca la boca.

Carats sense'l meu permís!

Ingrata, ingrata filla!

ja us recordaven de mi!

Val. Pero Perico, si jo----

Per. Silencio, desvergonyit!

que l'honra d'un veterano
vingu la trepitja aïxi.

Escena 19.

Vallverdi iugo Gil.

Val. Endavant, vaja un partel
qui entre ls dos habem armat.
ara i oven que jo y la Rita
May mes me torno a enreda,
ja ho he promès a la dona

desde avuy. una y no mai
la doctrina aipis ho mana.

Peri

(diu)

funanter!

Vall.

Ya ha comensat.

que li nagut?

Veyent que in gil
sunt gratantse l' cap y
corrent.

Gil.

Aanca la porta.

(valludi la tonca)

Vall | quin pas he dat mes en fals!
| no li nar aplanat la furia?

Gil | La furia la tuchi al cap,
perque al moment qu' ell entraba
estabam los dos parlant.

y ple de goig y contento
jo li beraba la ma.

Val. A n' ell?

gil. No, home, a n' ella.

Val Perque t' adelantar tant?

gil. Al veurem, tras la cassola,
y noy, no ni ha arroplegat,
pero en cambi he dat la volta,

(fent un girabolt)

seus pensar en lo pila
y badambum! caparrada!
que 'l triuch mitj estaballat.
obriu!

Peri

gil.

no, de cap manera.

Per.

Obriu que veniu de pau.

gil

per si o per no prech ventatje.

(ai la parte del cuento)

Licena lb.

(Dili Rita, Perico.)

Vall. Pericol

Per Deipenho ana,

jo tiudria de enfadar-me

pero lo passat passat.

(Sent jove jo tambè ho feya)

acostatat ancell mollat.

(ai Gil)

Ort. Ara ja sab que t'estimo

Per. La vols per nullè?

Gil.

Y es clari.

(Ara si que no se hont sochi.)

Per. Donchs los papers y endeavant.

Escena 17.

Diti Dolores lugo Serafi.

Dol. Ricardet!

Vall.

Dolores!

Per.

Be!

Dol.

Ay! lo dido!

Ser.

Puch entrà?

(ningu l'escotta)

Per.

Mira, me in tuch d'alegrà
perque ets la seva nulli
aquet, ara i casarant.

(per Rita i Gil)

Dol.

Ab en Gil? ai gata moixa,

si es carat ab una coixa
qui al carrè l'eta esperant.

Per. Gil!
Rit. Ei cert!

Gil: . Fragilitats!

Rit jo'm pensaba qui era morta,
tant desenganys qui l'soporta!
Per no puch sorti de carats!

- Ser Puch passa avant?

Rit. Serafi!

(Segu que deu me l'envia.)
Ser vaig mudat.

Rit. -- quina mania...

Ser t'agrado?

Rit. te dono'l si.

Ser si sempre m'no vaig pensà
que camurias als meus pens.

Per Ya que t'estima, . . . caser.

a Serafi.

Ser. Oh! prime m' tinc d'enviada

Per. també carat?

Ser. fa dos anys.

Gil. Riteta, tens mala sort.

Rit. Donchs ja tinc fet lo conhort,
y no vull mes desenganyis.
May mes homes.

Ser. No sent vius.

Sabs qui representa jo?
al teu amant Bargallo
qui arriba avuy.

Rit. Oh! que dius?

Ser. La noticia es algo forta.

Rit. Pero ve---

Ser. Ca, ja ha arribat!

que no'l veus que esta amagat
al detrai d'aquella porta!

Cena última
Diti Pepet.

Pep. Rita!

Rit. Pepet! Deu meu!

Ser. May mes homes? (ficcantse al mitj)

Rit. D'aquets sí.

que m voldràs?

Pep. Y tu a n' a mi?

Ser.

(A Perico que contempla
als enamorats)

Que tal?

Per. Molt bé a fe de neu!

Jil. (Ja li ha arribat lo preu fet.)

Dol. Veuu aixo, poca vergonya?

Vall. Vaig pintar-li la vergonya

no mei per bromma.

Rit.

Pepet!

y digas, com no has escrit
en tres anys de viure allà?

Pep.

Rita, no t'puedi contestar,
he faltat, demho al olvit,
com un bran he treballat
y tot sortia al revès,

¡que volias qui escrivies
vegentme tant desgraciat?

pero la fortuna al fi
en son cor mi' ha dat entrada,
y vindi a di a ma estimada
Riteta, ja prou sufri.

(Duenyo d'un immens tresor

que 'l tio mi ha condonat
vull gantarlo al teu costat.
Serai meua?

Out.

De tot cor.

Per

Veyen com venen las cosas!

Serai

que t sembla.

Out.

Ose, serafi.

Pep.

Demia un casem ^(donandli la me)

Out.

Demia?

Pep.

Si'

Per.

Com?

Pep.

Ab monestacion cloras.

Toti

que signi la euliorabona

Out

y per vualtres també

Ser.

Surto... luego tornari.

Pep Hont vas?

Ser.

A buca la dona.

(quedan emalhonau)

Jil.

(tot a un costat)

tot hom content ja ni agrada!
per no senti mei congoixa
me u vaig a dir a la coixa
que ja ha passat la tronada
(veient que em ve)

Ort

Aguardis.

Ji.

Go?

Ort.

Si.

Jil.

perque?

Ort.

fent las bodas com tots saben,
vortei y ls senyors hi caben.
(al public)

gil.
rit

y las señoras?

Tambi

gil.

Per ço, que en casos semblants
d'ellas y d'ells experiem

ri

que per final, sentirem
un recipament de maus.

1887.

fant.

